

Klasa II As stacjonarna VII część zadań do samodzielnego wykonania z zakresu programu nauczania liceum ogólnokształcącego

Okres: 18.05.2020 – 23.05.2020

Podręcznik Wydawnictwa Stentor Ewa Paczoska „Przeszłość to dziś” Literatura. Język. Kultura.

W kolejnym etapie kształcenia na odległość będziemy kontynuować omawianie dramatu Stanisława Wyspiańskiego *Wesele*. Zachęcam do obejrzenia ekranizacji filmowej dzieła w reżyserii Andrzeja Wajdy.

Zamieszczam ciekawy test wiadomości na temat lektury, pomoże w utrwalaniu wiedzy o młodopolskim teatrze.

Znaczenie *Wesela* Stanisława Wyspiańskiego

- To dramat narodowy, w którym doskonale uchwycone są istotne wady i problemy Polaków
- Dziś o ważnych utworach pokazujących polskie społeczeństwo i podejmujących problematykę narodową mówi się „drugie *Wesele*”, „współczesne *Wesele*”, co świadczy o randze dramatu Wyspiańskiego.
- Dramat nie schodzi z teatralnych afiszy. Zainspirował twórców wielu wybitnych spektakli, a także reżyserów filmowych do wykorzystywania motywu wesela jako pretekstu do pokazania stanu społeczeństwa (sceny weselne pozwalają na zderzenie punktów widzenia racji ludzi z różnych klas społecznych – przykład film „*Wesele*” w reżyserii Wojciecha Smarzowskiego.
- Z *Wesela* pochodzą słynne symbole, takie jak chochoł, chocholi taniec, złoty róg, niektóre z tych motywów pojawiają się w innych tekstach literackich, np. złoty róg w *Rocie* Marii Konopnickiej.
- Z dramatu pochodzi wiele cytatów, które funkcjonują w polszczyźnie, np. „Miałeś chamie złoty róg (...) / Ostał ci się ino sznur” (Chochoł).

Życzę Wam dużo przyjemności w pracy z tekstami literackimi.

Gabriela Zając – nauczyciel języka polskiego

Stanisław Wyspiański, *Wesele*

1. O kim mowa w poniższych fragmentach? (0–5 p.)

cytat	osoba, o której mowa w cytacie
I. „No, pan się narodowo bałamuci, panu wolno – a to ładny krój – to już było”.	
II. „Mówi, że ją muzyka bierze, za mąż jej nie biorą jeszcze; może ją przy poczcie umieścić; moja córka, to kobita, a jest panna modern, całkiem jak gwiazda”.	
III. „jak mi serce wali młotem, jak cię widzę z tą koroną, z tą koroną świecidełek, w tym rozmaitym gorsecie, jak lalkę dobytą z pudełek w Sukiennicach, w gabilotce: zapaseczka, gors, spódnica, warkocze we wstążek splotce; że to moje, że to własne, że tak światłem gorą lica!”.	
IV. „Czegóż wy tak prosto z mosta na pańście nastawali –? Pon pedzieli, że żurawiec. [...] Pon latawiec!”.	
V. „A pon musi wielgi być: ubiory na nim czerwone, siwa broda a lira u siodła, jak te dziady z Kalwaryje, co nosą lire u pasa”.	

2. Dopisz bohaterów, którym ukazują się następujące Osoby Dramatu w akcie II. (0–3 p.)

osoba dramatu	bohater, któremu ukazuje się osoba dramatu
1. Widmo	
2. Hetman	
3. Chochoł	
4. Rycerz Czarny	

5. Wernyhora	
6. Stańczyk	
7. Upiór	

3. Z jakimi postaciami kojarzą ci się podane wyrażenia i w jakim kontekście pojawiają się one w utworze? Uzupełnij tabelę. (0–6 p.)

	postać/postacie	kontekst
arka w powodzi		
czapka z pawimi piórami		
kaduceus polski		

4. Zakreśl „P”, jeśli informacja jest prawdziwa, lub „F”, jeśli jest fałszywa. Informacje fałszywe popraw tak, by były zgodne z treścią utworu. (0–5 p.)

a) Hącyczka to siostra Pana Młodego. P F

.....

.....

b) Czepiec dowiaduje się o Wernyhorze od Kuby. P F

.....

.....

c) Akt I kończy się przybyciem Racheli na wesele. P F

.....

.....

d) Klimina i Radczyni rozmawiają ze sobą cztery razy. P F

.....

.....

e) Pan Młody wita Żyda słowami: „Przyszedł Mosiek na wesele...”. P F

.....

.....

5. Którzy bohaterowie wypowiadają poniższe słowa? (0–4 p.)

fragment utworu	osoba wypowiadająca zacytowane słowa
I. „Ale tu wieś spokojna. – Niech na całym świecie wojna, byle polska wieś zaciszna, byle polska wieś spokojna”.	
II. „Są i tacy, co mną gardzą, żem jest ze wsi, bom jest z chłopą. Patrzą koso – zbędaą prędko, a tu mi na sercu lentko. Sami swoi, polska szopa, i ja z chłopą, i wy z chłopą”.	
III. „Taki mi się snuje dramat groźny, szumny, posuwisty jak polonez; gdzieś z kazamat jęk i zgrzyt, i wichrów świsty. – Marzę przy tym wichrów graniu – o jakimś wielkim kochaniu. Bohater w zbrojej, skalisty, ktoś, jakoby złom granitu, rycerz z czoła, ktoś ze szczytu w grze uczucia, chłop „qui amat”, przy tym historia wesoła, a ogromnie przez to smutna”.	
IV. „Piję, piję, bo ja muszę, bo jak piję, to mnie kłuje; wtedy w piersi serce czuję, straszenie wiele odgaduję: tak po polsku coś miarkuję – – szumi las, huczy las: has, has, has. Chopin gdyby jeszcze żył, toby pił – has, has, has, szumi las, huczy las”.	

6. Podaj dwa przykłady zachowań chłopów. (0–2 p.)

- a)
-
-
-
- b)
-
-
-

